

ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

УДК 351:338.46:008

DOI <https://doi.org/10.32782/TNU-2663-6468/2026.2/01>

Казаков Г. І.

<https://orcid.org/0000-0002-2860-9892>

ДЗВО «Університет менеджменту освіти»

ПОНЯТТЯ «КУЛЬТУРНІ ІНДУСТРІЇ» ТА «КРЕАТИВНІ ІНДУСТРІЇ» В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

У статті здійснено теоретико-методологічний аналіз понять «культурні індустрії» та «креативні індустрії» з точки зору їх офіційного закріплення у нормативно-правових актах різних держав та міжурядових організацій. Виявлено, що у світовій практиці відсутній уніфікований підхід до визначення та співвідношення зазначених понять, що зумовлює різні моделі їх інституційного закріплення: від ототожнення до повного розмежування або включення культурних індустрій до ширшої категорії креативних індустрій.

Визначено, що вживання поняття «креативні індустрії» суттєво переважає у офіційних документах над поняттям «культурні індустрії». При цьому, останнім часом спостерігається тенденція до використання поняття «культурні та креативні індустрії», що свідчить про усвідомлення відмінності поданих секторів незважаючи на низку спільних рис. Відзначено, що в українському правовому полі використано поняття «креативні індустрії».

Обґрунтовано, що креативні індустрії в більшості міжнародних підходів розглядаються як економічно орієнтований сектор, заснований на індивідуальній творчості, інтелектуальній власності та здатності генерувати додану вартість і зайнятість. Натомість культурні індустрії характеризуються більшою вузькою спрямованістю на виробництво, збереження та поширення культурних цінностей, смислів та ідентичностей, виконуючи не лише економічну, а й соціокультурну функцію.

Запропоновано авторське трактування культурних індустрій як відносно самостійного сектора, орієнтованого на створення та відтворення культурних смислів і цінностей, що формують ідентичність суспільства, тоді як креативні індустрії визначено як ширшу економічну систему, де творчість виступає ресурсом інноваційного розвитку та зростання. Підкреслено, що їх взаємодія формує баланс між економічною ефективністю та культурно-ціннісним виміром розвитку держави.

Ключові слова: культурні індустрії, креативні індустрії, публічне управління, культурна політика, інтелектуальна власність, культурний сектор.

Постановка проблеми. Сьогодні ми поступово спостерігаємо зростання значення культури для економіки більшості світових держав. У результаті цього, культура дедалі частіше розглядається не лише як сфера духовного виробництва, але і як специфічний сектор економіки, що генерує додану вартість, сприяє зайнятості населення та виступає інструментом формування національної ідентичності й міжнародного іміджу держави. Водночас, у сучасній світовій практиці не існує єдиного поняття, яке б використовувалося для позначення сфери культури, як галузі економічної діяльності та управління. Найбільш поширеними є вживання понять «культурні індустрії» та «креативні інду-

стрії». При цьому, в залежності від держави, може використовуватися як лише одне з цих понять, так і їх синтез «культурні та креативні індустрії». У свою чергу, в Україні на нормативному рівні закріплено лише поняття «креативні індустрії», що зумовлює їх фактичне ототожнення з культурними індустріями та ускладнює формування цілісної державної політики у сфері культури.

Актуальність дослідження посилюється необхідністю чіткого концептуального розмежування цих понять у контексті публічного управління, оскільки від цього залежить визначення пріоритетів державної політики, механізмів підтримки та інструментів регулювання відповідних секторів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Порівняння понять «креативні індустрії» та «культурні індустрії» не є новими для наукової практики. Зокрема, подібні дослідження здійснені А. Карнаух та К. Кравчук [1], М. Проскуріною [6], Е. Тітан, В. Верджіл та Т. Монікою [21], Е. Сальвадор та П.-Дж. Бенгожі [20], І. Петрова [3], І. Пархоменко [2]. Однак, відмітимо, що наявні дослідження, які порівнюють досліджувані поняття базуються на філософській концепції та розглядаються переважно з боку культурології, інколи економіки. Крім того, вони охоплюють лише загальні трактування. Як результат, у більшості досліджень наводяться переважно ті самі дослідження та не пропонують власного бачення до тлумачення поняття. У нашому дослідженні ми змістили акценти не на теоретичних визначеннях відповідних понять, а на розумінні відповідних понять на офіційному рівні.

Постановка завдання. Мета дослідження – дослідження теоретичних підходів до визначення понять «культурні індустрії» та «креативних індустрій» запропонованих у офіційних документах.

Виклад основного матеріалу. Як зазначалося у вступі, сьогодні ні в науковому, ні у правовому полі не існує єдино вірного підходу для вживання понять «культурні» чи «креативні індустрії». Аналіз законодавства понад 20 країн ЄС, Азії, Австралії та Північної Америки дозволив визначити три підходи до співставлення досліджуваних понять:

- виділення лише «креативних індустрій», культура є їх складовою;
- виділення культурних індустрій, при цьому їх перелік різнить від країн, включаючи, як виключно сфери культури, так і ширші сфери креативної економіки;
- виокремлення культурних та креативних індустрій, як окремих галузей, при цьому в деяких випадках одні і ті самі сфери діяльності можуть бути віднесені до обох секторів.

Водночас, сьогодні в Україні все більше починають говорити про культуру та креативні індустрії, як про два окремі явища, які доповнюють одне одного. Зокрема в дослідженні Cultural relation reform мова йде про «культуру та креативні індустрії» [1]. Такий підхід свідчить про поступове формування більш диференційованого бачення ролі культури в економічній системі держави та виділення їх окремішності та значення для життя держави (у сферах економіки, національної безпеки, в питаннях формування ідентичності тощо).

Загалом, для кращого розуміння різниці між культурними та креативними індустріями вбачаємо за доцільне окреслити їх сучасне трактування

у офіційних державних та міжурядових документах. Саме офіційні дефініції відображають пріоритети державної політики, логіку інституційного забезпечення та інструменти регулювання культурних індустрій. Вони дають змогу простежити, які види діяльності включаються до культурних чи креативних індустрій на рівні державного управління, які механізми підтримки (фінансові, організаційні, правові) застосовуються, а також яким чином здійснюється інтеграція культурного сектору в загальну систему соціально-економічного розвитку.

Так, поняття «креативні індустрії», яке вперше використали у дослідженні «Creative Nation: Commonwealth cultural policy» в Австралії у 1994 р. [10], а пізніше закріпили в офіційній площині у Великобританії [6], офіційно закріплено і в українському законодавстві. Відповідно до п. 5 ст. 1 Закону України «Про культуру», креативні індустрії – «види економічної діяльності, метою яких є створення доданої вартості і робочих місць через культурне (мистецьке) та/або креативне вираження» [4]. Як результат, як на державному рівні, так і рівнях науковому та приватному, в Україні ми спостерігаємо ототожнення понять «культурні» та «креативні індустрії». Яскравим прикладом можемо вважати Стратегію розвитку культури в Україні на період до 2030 року [5] у якій в перших розділах йде мова про культуру, проте в подальшому починають вживати поняття «креативні індустрії» (поняття «культурні індустрії» не використовується). В такому випадку можемо припустити, що уряд розглядає культуру, як складову креативних індустрій та креативної економіки, а не як окремі економічні галузі. Проте, на нашу думку, ототожнення вказаних понять не є доречним, незважаючи на наявність багатьох спільних рис між ними. Адже, культурні індустрії мають більш вузьке змістовне наповнення, яке безпосередньо пов'язане зі створенням, відтворенням, збереженням та поширенням культурних цінностей, що мають суспільну, історичну та ідентифікаційну значущість. У свою чергу, креативні індустрії характеризуються ширшим змістом і включають види діяльності, де творчість виступає ресурсом економічного зростання, проте культурний компонент може бути другорядним або опосередкованим.

Уряд Великобританії продовжує вживати саме поняття «креативні індустрії», хоча існує декілька варіантів тлумачення, які закріплені в офіційних документах. Так у 2001 р. Департамент цифрових технологій, культури, медіа та спорту визначив «креативні індустрії», як сукупність видів економічної діяльності, що ґрунтуються на індивіду-

альній творчості, професійних навичках і таланті та характеризуються здатністю генерувати економічну цінність і зайнятість через створення, управління та комерціалізацію об'єктів інтелектуальної власності [16]. До таких індустрій уряд Великобританії відносить, як традиційні сфери мистецтва, так і галузі, пов'язані з інформаційними технологіями [2, с. 76].

В свою чергу, у Картографічному документі креативних індустрій Великобританії креативні індустрії визначаються як види діяльності, що базуються на індивідуальній творчості, професійних навичках і таланті та мають потенціал до створення економічної доданої вартості і робочих місць шляхом формування та використання об'єктів інтелектуальної власності [17].

Всесвітня організація інтелектуальної власності також надає перевагу ужитку поняття «креативні індустрії», визначаючи їх авторським, оригінальним продуктом інтелектуальної власності. Тобто креативні індустрії розглядаються як сукупність видів діяльності, різною мірою пов'язаних із формуванням, виробництвом і поширенням об'єктів авторського права. З огляду на ступінь залученості до процесів продукування та обігу таких об'єктів, креативні індустрії трактуються як багаторівнева система видів діяльності: від тих, що безпосередньо створюють і поширюють об'єкти авторського права, до суміжних і допоміжних секторів, які забезпечують їх виробництво, технічну підтримку та дистрибуцію [13].

Інститут статистики ЮНЕСКО зазначає, що креативними індустріями є такі, що ґрунтуються на процесах створення та обігу культурних товарів і послуг, виступаючи розширеною системою видів економічної діяльності, пов'язаних із використанням творчого потенціалу. Вони охоплюють ширший спектр секторів порівняно з власне культурними індустріями, включаючи не лише традиційні галузі культури, але й виробництво різноманітних культурно-мистецьких продуктів, що здійснюється як організованими колективами, так і індивідуальними підприємцями [15, с. 301].

У своїй документації терміну креативні індустрії дотримується і UNCTAD. Дослідники вказують, що відповідно до класифікації UNCTAD, креативні індустрії охоплюють чотири взаємопов'язані галузі, у межах яких поєднуються культура, бізнес і технології:

– культурна спадщина, що виступає джерелом формування творчого потенціалу та включає культурні пам'ятки (музеї, виставки, бібліотеки), а також традиційні ремесла, свята і фестивалі;

– мистецтво, представлене виконавськими (зокрема сценічними формами) та образотворчими практиками (арт-ринок, антикваріат, живопис, фотографія тощо);

– медіаіндустрії, які охоплюють друковану продукцію, аудіовізуальний сектор і нові медіа, включаючи відеоігри та програмне забезпечення;

– сфера функціонального креативу, що включає виробництво функціональних товарів і послуг (дизайн, цифрові технології та креативні послуги, такі як архітектура і культурно-рекреаційна діяльність) [7, с. 139].

Якщо звернути увагу власне на документи UNCTAD, то прикладами креативних індустрій є такі види діяльності та сфери, як реклама, мода, фотографія, музика, мистецтво, програмне забезпечення, телебачення та радіо, дослідження та розробки [23].

Економічна комісія Латинської Америки та Карибського басейну вживає термін «креативні індустрії» або індустрії контенту, які трактують як сукупність видів діяльності, спрямованих на створення, виробництво та поширення інформаційно-культурного продукту у різних формах і через різноманітні канали комунікації. До їх складу належать: видавнича справа, кіноіндустрія, телебачення і радіомовлення, фонографічне виробництво, мобільний і веб-контент, незалежне аудіовізуальне виробництво, а також електронні ігри та продукти, орієнтовані на цифрову конвергенцію (крос-медійні формати) [18].

Використання поняття «креативні індустрії» переважає і в країнах ЄС, хоча і в залежності від країни, різниця те, що саме відносять до них. Для прикладу, у Німеччині крім класичних музики, кіно, літератури, до креативних індустрій додаються окремо виконавське мистецтво, реклама, преса (усього 11 напрямів) [1]. В Естонії креативні індустрії розглядаються як місток між культурою та технологіями, тому вони поряд зі стандартним набором включають сектор ІТ [12].

Варто також відмітити, що останніми роками в документах ЄС починають вживати поняття «культурні та креативні індустрії», що обґрунтовується тим, що розмежувати культурні та креативні індустрії сьогодні неможливо. Під ними розуміють сектори, чия діяльність базується на культурних цінностях та / або мистецькому вираженні, незалежно від того, чи орієнтована ця діяльність на ринок, і який тип структури її здійснює [19].

Поняття «креативні індустрії» вживають і в США, ототожнюючи ці індустрії з тими, на які розповсюджується дія авторського права. Так,

відповідно до офіційних позицій, креативні індустрії – сукупність видів діяльності, спрямованих на створення, відтворення та поширення творчих продуктів – результатів індивідуальної інтелектуальної діяльності (текстів, зображень, музики, програмного забезпечення тощо), які набувають матеріальної або цифрової форми та підлягають правовому захисту.

Як наслідок, креативні індустрії орієнтуються на виробництво оригінального контенту, що виступає об'єктом авторського права і може бути відтворений, розповсюджений, публічно представлений або модифікований у межах економічного обігу [9].

У Японії поняття креативних індустрій інтерпретується як сукупність видів діяльності, спрямованих на створення та просування культурно зумовлених товарів і послуг з метою формування міжнародної привабливості національної культури. Креативні індустрії поділяються на дві основні групи: сферу послуг (нематеріальні продукти, зокрема музика, реклама) та сферу виробництва (матеріальні продукти, такі як іграшки, споживчі товари тощо) [24].

Переходячи до визначення поняття «культурні індустрії» відзначимо, що його застосовують на офіційному рівні набагато рідше. Серед офіційних тлумачень поняття в першу чергу варто звернути увагу на тлумачення, запропонованого ЮНЕСКО. Відповідно до документів організації, культурні індустрії розглядаються як сукупність видів діяльності, що поєднують процеси створення, виробництва та комерціалізації контенту, який має нематеріальний, символічний і культурний характер. Такий контент, як правило, є об'єктом правової охорони у сфері авторського права та може набувати як товарної, так і сервісної форми, що забезпечує його обіг на ринку.

Водночас, ЮНЕСКО підкреслюється суспільно значуща роль культурних індустрій, яка виходить за межі суто економічних функцій. Зокрема, ними визнається основним інструментом збереження, розвитку та популяризації культурного розмаїття, а також важливим чинником забезпечення демократичного доступу населення до культурних благ і практик [22, с. 34].

Якщо звернутися до країн ЄС, то Фінляндія одна з небагатьох країн ЄС, де вживається в офіційних документах поняття «культурні індустрії», яке трактується як діяльність, пов'язана з виробництвом як традиційних, так і інноваційних культурно-мистецьких продуктів, реалізацією творчої діяльності у різних формах мистецтва, а також їх розповсюдженням, популяризацією та розвитком культур-

ного підприємництва. При цьому акцент робиться на змістовній цінності культурного продукту, його самобутності та культурному наповненні [14, с. 30].

Серед країн ЄС варто виділити і Францію. Так, французькі регіональні органи влади у своїй документації використовують термін «культурні та креативні індустрії», визначаючи ними «сектори діяльності, основною метою яких є створення, розвиток, виробництво, відтворення, просування, розповсюдження або маркетинг товарів, послуг і діяльності, що мають культурний, мистецький зміст та/або спадщину».

Характерними рисами цих секторів є: визначальна роль творчості як базового ресурсу діяльності; наявність виразного культурного, мистецького або інспірованого попередніми культурними надбаннями змісту продукції; орієнтація на створення товарів і послуг, що часто підлягають правовому захисту у сфері інтелектуальної власності; поєднання економічної та культурної складових, що проявляється у здатності одночасно генерувати додану вартість, зайнятість і символічні значення, цінності та ідентичності; високий рівень інноваційності та постійного творчого оновлення; значна невизначеність попиту та складність прогнозування споживчої поведінки; а також організаційна специфіка, що характеризується поширенням гнучких форм зайнятості та домінуванням малих і мікропідприємств [14].

Поняття «культурні індустрії» вживається і у законодавстві Китаю. Відповідно до позиції уряду КНР, культурні індустрії – це сукупність видів діяльності, що надають культурні продукти (товари та послуги) населенню, а також пов'язана з ними діяльність (виробництво обладнання для культури тощо) [11].

Висновки. Таким чином, в українському законодавстві відсутнє чітке визначення поняття «культурні індустрії», тоді як домінуючим є використання категорії «креативні індустрії», що зумовлює тенденцію до їх ототожнення на рівні публічного управління, наукового дискурсу та практики. Водночас результати аналізу свідчать, що таке ототожнення є методологічно спрощеним і не відображає повною мірою змістовної специфіки кожного з явищ. Проведений аналіз дозволяє зазначити, що культурні індустрії доцільно розглядати як відносно самостійний сектор, орієнтований не лише на створення економічної доданої вартості, але й на відтворення культурних смислів, цінностей та ідентичності. Натомість креативні індустрії мають ширший характер і використовують творчість як ресурс економічного

зростання, включаючи види діяльності з опосередкованим культурним компонентом.

Виходячи з вищезначеного наголосимо, що ми дотримуємося думки про розмежування культурних та креативних індустрій, як двох окремих сфер, що мають спільні точки перетину. В такому випадку, культурні індустрії – це сукупність видів діяльності, що мають економічний потенціал видів економічної діяльності та інституційних практик, спрямованих на створення, відтворення, збереження, інтерпретацію та поширення культурних цінностей і смислів, що мають суспільну, історичну та ідентифікаційну значущість, і реалізуються через виробництво та обіг культурних товарів і послуг як у матеріальній, так і в нематеріальній формах. На відміну від креативних індустрій, культурні індустрії базуються на мистецькому вираженні, тоді як креативні на творчості загалом. Водночас, на наш погляд, культурні індустрії впливають на конкурентоспроможність національної економіки не лише через економічний потенціал, але й через мають потенціал до формування образу країни, формування національ-

ної ідентичності. У той же час, креативні індустрії більше про бізнес, а не сенси. Тобто, якщо креативні індустрії забезпечують економічну динаміку та інноваційний розвиток, то культурні індустрії формують ціннісно-сміслову підґрунтя конкурентоспроможності, яке визначає унікальність та довгострокову стійкість національної економіки.

Відзначимо, що культурні індустрії не є сталими та можуть розширюватися перелік тих галузей, які до них відносяться. Проте, ми акцентуємо увагу на так би мовити «трьох китах», які в економічному потенціалі та в поширенні сенсів (за рахунок розповсюдження цих індустрій) в цифрову епоху є ключовими. Цими індустріями є: музична, кіно та індустрія літератури (яка включає і видавничу справу).

У зв'язку з зазначеним постає необхідність подальшого теоретичного уточнення та розмежування зазначених понять, що сприятиме підвищенню ефективності публічного управління, більш чіткому визначенню об'єктів державного регулювання та врахуванню багатомірної природи культурних процесів у контексті сучасного розвитку.

Список літератури:

1. Карнаух А., Кравчук К. Культура та креативні індустрії в Україні: стійкість, відновлення, інтеграція з ЄС: підсумковий звіт. Червень 2024 року. Київ, 2024. 47 с.
2. Пархоменко І. І. Поняття «культурні» та «креативні індустрії» в західноєвропейському науковому дискурсі та урядово-інституційних практиках Великобританії та Європейського Союзу. Українські культурологічні студії. 2017. №1 (1). С. 74–78.
3. Петрова І. В. Культурні та креативні індустрії: проблема визначень. Питання культурології. 2022. Вип. 39. С. 63–77.
4. Про культуру : Закон України від 14.12.2010 № 2778-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2778-17#Text> (дата звернення: 17.03.2026).
5. Про схвалення Стратегії розвитку культури в Україні на період до 2030 року та затвердження операційного плану заходів з її реалізації у 2025-2027 роках : Розпорядження Кабінету Міністрів України від 28.03.2025 № 293-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/293-2025-p#Text> (дата звернення: 17.03.2026).
6. Проскуріна М. О. Організаційно-економічний механізм культурної індустрії України: монографія. Київ : «Національна академія управління», 2018. 222 с.
7. Радіонова О. М., Оболенцева Л. В., Александрова С. А. Креативність і туризм: діалектика взаємозв'язку (міжнародний досвід). Науковий вісник Ужгородського національного університету : серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство. 2020. Вип. 29. С. 138–141.
8. 2021 Cultural and Creative Industries Monitoring Report. On behalf of the Federal Ministry for Economic Affairs and Climate Action. 2021. 156 s. URL: https://www.bundeswirtschaftsministerium.de/Redaktion/EN/Publikationen/Wirtschaft/2021-cultural-and-creative-industries-monitoring-report.pdf?__blob=publicationFile&v=1 (date accesse: 25.03.2026).
9. Copyrights: Protecting Creators and Their Creative Expressions. URL: <https://internationaloffice.berkeley.edu/students/intellectual-property-guide-uc-berkeley-graduate-students/copyrights-protecting-creators#:~:text=Creative%20works%20include%20writing%2C%20drawing,perform%20and%20alter%20their%20work.> (date accesse: 25.03.2026).
10. Creative Nation: Commonwealth cultural policy, October 1994. URL: <https://apo.org.au/node/29704> (date accesse: 17.03.2025).
11. Development Report on Culture and Related Industries in 2024. URL: https://www.stats.gov.cn/english/PressRelease/202507/t20250707_1960343.html (date accesse: 25.03.2026).

12. Etendusatususe seadus. URL: <https://www.riigiteataja.ee/akt/606779?leiaKehtiv> (date of access: 25.03.2026).
13. Guide on Surveying the Economic Contribution of the Copyright-Based Industries. World Intellectual Property Organization, 2015. 195 p. URL: <https://tind.wipo.int/record/28650?v=pdf> (date access: 25.03.2026).
14. Industries culturelles et créatives. URL: www.cap-metiers.pro (date d'accès: 18.03.2026).
15. Investing in cultural diversity and intercultural dialogue: UNESCO world report. UNESCO publishing, 2009. 402 p. URL: <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000185202> (date access: 25.03.2026).
16. National Statistics on the Creative Industries. URL: https://pec.ac.uk/news_entries/national-statistics-on-the-creative-industries/ (date access: 18.03.2026).
17. Origins of Creative Industries Policy. URL: https://us.sagepub.com/sites/default/files/upm-binaries/42872_Flew.pdf (date access: 18.03.2026).
18. Parrish D. Creative Industries definitions. URL: <https://www.davidparrish.com/creative-industries-definitions/> (date access: 25.03.2026).
19. Regulation (EU) No 1295/2013 of the European Parliament and of the Council of 11 December 2013 establishing the Creative Europe Programme (2014 to 2020) and repealing Decisions No 1718/2006/EC, No 1855/2006/EC and No 1041/2009/EC Text with EEA relevance. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2013/1295/oj/eng> (date access: 25.03.2026).
20. Salvador E., Benghozi P.-J. La place des industries créatives et culturelles dans les politiques publiques. *Réseaux*. 2023. № 2. P. 283–328.
21. Titan E., Vergil V., Monica T. The impact of cultural-creative industries on the economic growth – a quantitative approach. *The Annals of the University of Oradea Economic Sciences*. 2008. Vol. 2. P. 930–935.
22. UN Creative economy report UNCTAD. Creative economy : a feasible development option. 2010. 422 p. URL : https://unctad.org/es/system/files/official-document/ditctab20103_en.pdf (date access: 20.03.2026).
23. UNCTAD. How the creative economy can help power development. URL: <https://unctad.org/news/how-creativeeconomy-can-help-power-development> (date access: 20.03.2026).
24. 指定されたページまたはファイルは存在しません. URL: https://www.cao.go.jp/cool_japan/english/pdf/published_document4.pdf (date access: 25.03.2026).

Kazakov H. I. THE CONCEPTS OF «CULTURAL INDUSTRY» AND «CREATIVE INDUSTRY» IN THE SYSTEM OF PUBLIC MANAGEMENT

The article provides a theoretical and methodological analysis of the concepts of «cultural industries» and «creative industries» from the perspective of their official consolidation in the legal and regulatory acts of different states and intergovernmental organizations. It is found that in global practice there is no unified approach to defining and correlating these concepts, which results in different models of their institutional recognition: ranging from their conflation to full differentiation or the inclusion of cultural industries within the broader category of creative industries.

It is determined that the term «creative industries» significantly predominates in official documents compared to the term «cultural industries». At the same time, a recent trend has been observed toward the use of the combined notion «cultural and creative industries», which indicates an increasing awareness of the distinction between these sectors despite a number of shared characteristics. It is noted that in the Ukrainian legal framework, the term «creative industries» is predominantly used.

It is substantiated that creative industries in most international approaches are considered an economically oriented sector based on individual creativity, intellectual property, and the ability to generate added value and employment. In contrast, cultural industries are characterized by a narrower focus on the production, preservation, and dissemination of cultural values, meanings, and identities, performing not only an economic but also a sociocultural function.

An authorial interpretation of cultural industries is proposed as a relatively autonomous sector oriented toward the creation and reproduction of cultural meanings and values that shape societal identity, whereas creative industries are defined as a broader economic system in which creativity serves as a resource for innovation and growth. It is emphasized that their interaction forms a balance between economic efficiency and the cultural-value dimension of national development.

Keywords: *cultural industries, creative industries, public administration, cultural policy, intellectual property, cultural sector.*

Дата першого надходження статті до видання: 09.04.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 01.05.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026